

Szozológikus térkép

Lengyel tudósok szozológikus térképeket dolgoznak ki, azaz térképeket készítenek a környezet szennyezéséről. A térképen jelölik a különböző eredetű szennyeződések (szilárd és folyékony halmazállapotú hulladékok, különböző gázok, tájlerőző, zaj és vibráció). Néhány ipari körzet térképe

már elkészült és megkezdtek az ország egységes térképének összeállítását. Ilyen méretű munka első ízben folyik. A szozológikus térkép lehetővé teszi az ipar tudományos alapon történő tervezését és fejlesztését, az ipartelepítést, anélkül, hogy kárt okoznának a természetben.

„Tűzrablás”

Egy japán férfi házában már 13 éve ég az olimpiai fáklyából meggyújtott tűz. A „tűzrablás” 1964-ben történt, amikor a fáklyát a sportolók Tokió felé menet letették a helyi tanács előtt, a férfi titokban elvitt egy kis benzinlámpát és meggyújtotta. A „szent láng” őrzése már 12 hordó benzinébe és 8 lámpájába került. B. J.

Kajszi, szőlő és előadás

Szakosított építőtábor Balotaszálláson

A Balotaszálláson dolgozó középiskolások lányokat már a híriük is megelőzte. A kiskunhalasi állomástól a táborig vezető úton Imre bácsi, a gazdaság sofőre járhatnak. A témákat még év közben elküldik az iskoláknak, hogy a diákok előre tájékozódhassanak lehetőségeikről. A foglalkozásokat a főiskolások vezetik, akik napközben egyszerű brigádtagok, s csak késő délután vagy este „lépnek elő” tanárokká. Az előadások anyaga természetesen nem szerepel a középiskolások tananyagában, de jól kiegészíti azt. Július első két hetében a következő témákból voltak előadások: művészettörténet, néprajz, népzene, valláskritika és újkori magyar történelem.

Ugyanezt a véleményt Juhász Bálint, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság balotai kerületének igazgatója is meg erősítette: — Rendesek, fegyelmekkel, jókedvűek a lányok. Általában csak az első napok a nehezek, míg bele nem jönnek a munkába. A munkaverseny helyezési sorrendje is eközben alakul ki, aztán már nem is igen változik a táborzárásig. A lelkesedésükből le tudjuk mérni, hogy azt kapták, amire számítottak. Sokan közülük nem először vannak itt, ők jobban észrevehetik azt az igyekezetet, ahogy a gazdaság évről évre fejleszti a tábort és próbálja még kulturáltabbá tenni a tábori életet.

Balotaszállás hétfőtől kezdve már a harmadik turnust fogadják. Most a hétvégen negyvenöt gimnazista (Szedről, Makóról, Hódmezővásárhelyről) és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola kilenc hallgatója vett búcsút a tábortól. Az eltelt két hét alatt kajsziarackot szedtek és szőlőt kötöttek, valamint előadásokon vettek részt. Ez az utóbbi kicsit szokatlanul hangzik a fülnék. Jelentését Türczi Bertalan IV. éves magyar-történelem szakos hallgató, a tábor vezetője magyarázta meg: — Az országban tíz szakosított építőtábor van, ezek

közül az egyik a balotaszállási. A tábor lakói a munka után — izlésüknek megfelelően — az úgynevezett „érbőlősi körök” előre meghirdetett órára járhatnak. A témákat még év közben elküldik az iskoláknak, hogy a diákok előre tájékozódhassanak lehetőségeikről. A foglalkozásokat a főiskolások vezetik, akik napközben egyszerű brigádtagok, s csak késő délután vagy este „lépnek elő” tanárokká. Az előadások anyaga természetesen nem szerepel a középiskolások tananyagában, de jól kiegészíti azt. Július első két hetében a következő témákból voltak előadások: művészettörténet, néprajz, népzene, valláskritika és újkori magyar történelem.

A szó szoros értelmében zajlik az élet Balotaszálláson. A szellemi frissiséget igénylő előadások után a táborlakók valamennyi központi rendezvényen részt vettek: a Népek barátsága együttes koncertjén, az Utazz velünk mősoros dívátbemutatón és a Mikroszkóp színpad előadásán. Mindezek mellett egymást érték a szellemi vetélkedők, ki mit tud?-ok és a sportversenyek.

S közben a teljesítmények valóban olyan magasak, ahogy azt már Imre bácsi is említette odafelé menet.

Volt egy brigád az első hetén, amelyik 200 százalékot teljesített. Kajsziszedésből a táborátlag egyszer sem volt 180 százalék alatt. A szőlőkötözés már az unalmasabb munkák közé tartozott, legálabbis így mondták a gimnazisták. A táborátlag ebből 102—117 százalék között mozgott.

A sorok között a hangok irányában indultunk el. A tíz lány alig látszott ki a sűrű szőlőindák közül. A tábortól ketten főiskolások, a többiek szegedi és makói gimnazisták. Szunyog Erzsébet volt közülük a legbeszédesebb, a JATE Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumának második tanulója.

— Életemben először vagyok építőtáborban, nehezebb munkára és sokkal kevesebb rendezvényre számítottam. A két hét után bátran mondhatom azt, hogy kellemesen csalódtam, és elhatároztam, hogy jövőre is ide jelentkezem.

Szunyog Erzsébet még azt is elmondta, hogy érettségi után a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola magyar-történelem szakára szeretne felvételizni. Ha ez az elhatározás az érdeklődési körök és a főiskolások hatására született, akkor komoly eredmény... Fekete Klára

Ópusztaszer ügyében

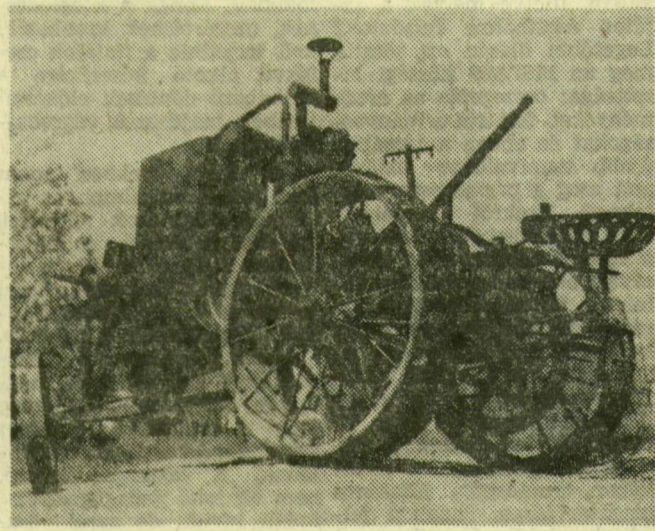
A szegedi múzeum felhívása

Az ópusztaszeri Emlékpark megyénk egyik büszkesége, történelmünk két fontos, sorsdöntő eseményének színhelye. A múzeum munkatársai több mint hat éve dolgoznak az Árpád-kori monostor feltárássán, a honfoglalás itt lezajlott eseményeinek felderítésén, a leendő múzeum anyagának összegyűjtésén. Folyamatosan tájékoztatják a látogatót a végzett munkákról, terveikről.

Úgy vélem ideje volna, hogy többet tegyünk az Emlékpark egyéb létesítményei ügyében is, hiszen a földszabadulás, földosztás népünk második honfoglalása, és az ehhez kapcsolódó múzeum gyűjteményének összeállítása ugyancsak a múzeum feladata. Az elkészült rendezési tervek szépívű gondolatsora épületekben és tárgyakban akarja bemutatni azt az utat, melyet bejártunk úgy, hogy tükörként vetítse vissza a földszabadulás-földosztás előtti életmódot, és azt az óriási változást, mely azóta lezajlott. Ezért terveztünk tanyákat, kovács-bognár műhelyt, szőlőmalmot — teljes felszereléssel —, hogy a ma és a jövő ifjú nemzedéke meggyőződhessen arról, milyen körülmények között éltek és dolgoztak elődeink. A felszabadulás utáni fejlődés eredményeit egy nagy múzeumban tesszük közszemlére, s azt szeretnénk, ha körülötte állnának azok a mezőgazdasági eszközök, traktorok, aratógépek, cséplőgépek, melyek már kikoptak a használatból, melyeket egyre újabb és újabb, az ember munkáját megkönnyítő modernbb géptípusok váltottak fel. A mai fiatalság el sem tudja képzelni az aratásnak, hordásnak és cséplésnek korahajnalától a csillagok feljöttéig tartó keserves munkáját, ki emlékszik a cséplőgépet hajtó gőzös masinára, az augusztusi dongásra; mintha óriási méhkasz szabadult volna el a tanyák között, a cséplőgép feljajdulására, mikor egy-egy kékét a dobba belöktek. Erőnket fölmérve be kell látnunk, hogy mindezt a múzeum saját erőfeszítésével nem tudja megvalósítani. Az eddigi munka során is sokszor adódott úgy, hogy szocialista brigádok segítségét kértük. Felméréseink szerint eddig közel egymillió forintnyi társadalmi munka is beépült a park különböző szerelvényeibe.

Ópusztaszer természetesen nem Csongrád megye belügye, hanem az egész ország sorsát megváltoztató események jelképe. Úgy érezzük mégis, hogy nekünk, Csongrád megyeieknek, többet kell tennünk érte. Az Emlékpark kezelője a szegedi Móra Ferenc Múzeum. Úgy érezzük, hogy a ránk háruló feladatokat csak széles körű összefogással tudjuk megvalósítani.

Ezért a Móra Ferenc Múzeum felhívással fordul a megye szocialista brigádjaihoz, termelőszövetkezetekhez, üzemekhez: vállaljanak részt a régi mezőgazdasági gépek, traktorok, cséplőgépek, aratógépek, tárcsák, ekék, ekekapák stb. összegyűjtésében,

Egy „kőrmös” matuzsálem a múzeum leendő darabjai közül

azok kijavításában, konzerválásában, folyamatos gondozásában. Vállaljanak részt a felépítésre kerülő tanyaelegyűtesek anyagának szállításában és felépítésében. A szélmalom, molnárház, kovács-bognár műhely felkutatásában, bontásában, szállításában, építésében. Az építkezéseket a jövő esztendő tavaszán szeretnénk megkez-

deni, de az előkészületeket most kell megtennünk. Bízunk abban, hogy a közös ügy szeretete szülőföldünk és szűkebb pátriánk iránti szeretet által vezetett munkánk gyümölcsseit rövidesen az ország más részéről érkező látogatók is élvezhetik majd.

Dr. Trogmayer Ottó
múzeumigazgató

HÁZASSÁG

I. kerület

Szeged: dr. Dervarics János és Körponay Ágnes Ildikó, Szilágyi Béla és Nagy Éva Erzsébet, Molnár Pál Kálmán és Réfi Mária, Sós Pál László és Boróczy Kornélia, Boszák János és László Rozália Judit, dr. Kahan Ágost és Goldmann Leonóra Katalin, Osztopányi Gábor és Farkas Tünde, Mojzes Lajos és Nagy Magdolna, Lucz János és Kis Margit, Motika Gábor Ottó és Fazekas Márta, Sávolt Mihály és Medovárszki Éva Erzsébet, Kucsora Mihály és Takó Gyöngyi, Szűcs László István és Kopasz Kinga, Mihály Tibor és Báthory Magdolna, Bozók János és Szerkes Piroksa, Vass Zoltán és Sűdy Zsuzsanna, Törköly György Péter és Czira Erika, Sós Sándor és Molnár Márta, Vargha Balázs és Papp Iлона Éva, Joó Imre Lajos és Csépregi Ida, Egervári Ferenc László és Ocskó Marica Danica, Barabás Zoltán és Damjanovics Ágnes, Boros Károly és Samu Vilma, Fazekas Béla és Völgyi Gyöngyi, Temesvári Sándor és Faragó Mária Csilla, Orvos Sándor Imre és Dobos Éva, Marek János és Szedlák Iлона, dr. Dékány András és Sznási Éva házasságot kötöttek.

III. kerület

Szeged: Licska István és Temesvári Aranka, Jassó László és Zádori Judit, Csipak Sándor és Szebenyi Irén házasságot kötöttek.

SZÜLETÉS

I. kerület

Szeged: Bodák Istvánnak és Koskóczy Rozáliának Máriának Gábor, Havjár István Gábornak és Duka Máriának Krisztina Éva, Krizsán Tibornak és Kovács Zsuzsanna Máriának Gréta, Csányi Mihálynak és Bodor Magdolnának Mihály Zoltán, Jáksó Jánosnak és Uri Erzsébetnek Erzsébet Éva, Rácz Ferencnek és Balázs Irénnek László, Halász Pálnak és Rácz Matildnak Pál László, Boszák Mihálynak és Mányó Mária Annának Róbert Mihály, Krauser Gyulának és Lázár Eszternek Zoltán Gyula, Bitó Istvánnak és Gémes Juliannának Szidónia, Papp Gyulának és Tóth Irénnek László, Farkas Józsefnek és Forrak Juliannának Gábor József, Farkas Lajosnak és Miklós Margitnak Edit Margit, Wébel Géza, Ferencnek és Ferencz Máriának Géza, Abraham Istvánnak és Halász Ágnesnek Péter, Pálkó Lászlónak és Madarász Erzsébetnek Attila, Papp

Családi események

Antalnak és Kondacs Jolánnak Anita Timea, Pócsik Antalnak és Botos Piroksának Zsolt, Sárközi István Dénesnek és Priskin Iónának Enikő, Ördög Józsefnek és Vas Erzsébetnek Ildikó Margit, Erdélyi Lászlónak és Klimák Máriának László, Budai Gyula Györgynek és Farkas Mária Katalinnak Ildikó, Dux László Lajosnak és dr. Velcsov Katalinnak Veronika Mária, Barát Mihálynak és Kiss Iónának Norbert, Nagy Ferencnek és Faragó Zsuzsanna Julióknak Ernő, Szuhay Éva Jolánnak Ferenc, Szgyiczki Györgynek és Nacska Iлона Erzsébetnek Endre, Benics Jánosnak és Bata Mária Katalinnak Szilveszter Balázs, Gombos László Károlynak és Barna Iónának Zsolt, Ács-Torma Tibornak és Gunda Judit Zsuzsannának Gábor, Kiss Károlynak és Pintér Irénnek Csaba, Dohar Józsefnek és Fazekas Irénnek Katalin Diána, Pataki Ferenc Józsefnek és Kovács Brigittának Csaba, Török Jánosnak és Sűveg Mária Magdolnának Marianna, Fodor Sándornak és Sánta Iónának Zsolt, dr. Zombory János Istvánnak és Iszaly Máriának Petra Virág, Nyerges-Cserháti Lukácsnak és Ádám Gizella Annának Bernadett, Ratkai Józsefnek és Szegedi Julianna Teréziának Gábor József, Pálfi Jenő Gézának és Márton Magdolna Piroksának Szilvia Edit, Bajusz Pálnak és Király Iónának Gábor, Csányi Vidornak és Tanács Etelkának Zoltán, Tóth-Godó Jánosnak és Bite Rozáliának Tamara, Konya Jánosnak és Aradi Juliannának Edit, Bozsó Józsefnek és Zádori Mária Klárának Ágnes, Kudron Nándornak és Tonigold Olgának Balázs, Sárközi Ernőnek és Kakuzy Gizella Juliannának Tamás, Kiss Gyulának és Salamon Erzsébet Idának Gyula, Varga Lászlónak és Józsa Magdolna Mártának Róbert, Karsai Józsefnek és Szél Mária Magdolnának Andrea nevű gyermekük született.

III. kerület

Szeged: Frindt Henrik Zoltánnak és Belovai Máriának

Krisztina Éva, Nyári Béla Istvánnak és Lajkó Juliannának Judit, Stifán Sándornak és Alexi Máriának Orsolya, Széplaki László Ernőnek és Makai Erzsébetnek Ágnes Melinda, Fekete Mihálynak és Simon Editnek Brigitta Edit, Puskás Antalnak és Priskin Iлона Máriának Beáta, Püspöki László Istvánnak és Czinkó Máriának István és Zsolt, Zsuta Miklós Mihálynak és Onodi Katalin Máriának Akos Ádám, Ádám Györgynek és Ujvári Editnek Gábor, Enyedi Istvánnak és Mészáros Mártának Márta, Fodor Jánosnak és Kisgucz Zsuzsannának Zsolt, Kovács Istvánnak és Horváth Magdolnának Éva Tünde, Balázs Ernőnek és Bíró Sárának Ernő, Lajkó Vilmosnak és Gombos Iлона Máriának Vilmos, Bene Péternek és Horváth Zsuzsannának István, Dani János Istvánnak és Bíró Mária Annának Zsuzsanna Beatrix, Szabados Ernő Istvánnak és Ber Zsuzsanna Julióknak Ernő Imre, Cshaj Zoltánnak és Egri Etelka Katalinnak Gabriella Bettina, Gyulai Józsefnek és Konya Klárának Zsolt, Karasz Istvánnak és dr. Buzás Magdolna Máriának Péter, Kiss Jánosnak és Lipusz Malvinnak Aranka, Terhes Istvánnak és Kovács Irénnek Timea Irén nevű gyermekük született.

HALÁLOZÁS

I. kerület

Szeged: Gulácsy Lajos, Orosz István, Szabó László, Szél István, Ötvös Istvánné Bezeg Iлона, Balogh Menyhért, Ocskay László, Gallai Ernő, Simon Istvánné Ördög Iлона, Hevesi Béláné Terhes Rozália, Prohászka Mihály, Gera Mihályné Kis Iлона, Vecsernyes Ferenc, Szabó Józsefnek Bok Franciska, Korom Istvánné Türi Rozália, Mészáros Ildikó Zsuzsanna, Sadler Albertné Teglás Magdolna, dr. Beke Ferencné Sekulja Emilia, Pálócs István Ferenc, Farkas Istvánné Szilágyi Mária, Megyeri István, Pálkó István, Horváth József meghalt.

III. kerület

Szeged: Kun Sándorné Stikel Zsuzsanna, dr. Tihanyi Nándorné Horváth Katalin, Nagy Károly, Vass Kálmán, Szabó Lajos Mihály, Miklós István, Antal Lőrinc, Kóbor Jánosné Schubert Julianna, Lele Istvánné Mészáros Margit, Szilágyi Györgyné Tajti Anna, Czeglédi István, Hajcsár István, Takács Imre Antal, Juhász János, Kertész István meghalt.

Parasztvigadó

A kisvendéglő, amelyről a következőkben felszólítok dicserettel szándékozom áradni, teljes nevén Örségi Parasztvigadó. Előjáróban az az AFÉSZ keresztapa érdemem dicseretet, aki a nem mindennapi, hangulatos nevet kitalálta. Vendéglátó iparunk tele van mindenféle virág- és állatnevekkel, jó ötlet volt tehát a Parasztvigadó elnevezés. A többi dicseretet azok az AFÉSZ-vezetők, tervezők, kivitelezők érdemlik, akik ezt a vendéglőt ebben a négyeszetet lelkelt számláló — Kiszrács nevű — közsgében létrehozták. Miért? Azért, mert szakítottak minden maradisággal és modern formakereséssel, terveztek egy tájba illő, minden mesterkéltégtől mentes vendéglőt, kicsit, de belső kiképzésében olyat, amilyen- nem hazánk más tájainak kisebb-nagyobb városai sem rendelkeznek. Szeged sem. Ha a mi belvárosunkban állna ez a vendéglő, csodájára járnának vendégeik.

Azt mondja Kránicz Sándor üzletvezető, hogy ez mindenestől a Pankasz és Vidéke Afész alkotása. Nem lehet valami nagy ez a pankasz AFÉSZ, sok ilyen van az országban. A pankaszok azonban nem mentek ötletért a szomszédba. Az elnök és minden vezető rajta volt azon, hogy ez a vendéglő ilyen legyen — mondja az üzletvezető.

Hát most ilyen. A külső, söntésterem, inkább szoba, gyönyörű faborítású, megtalálhatók itt az örségi táj jellegzetes föld- és erdőművelésének szimbolikus elemei, a Szentgotthárdi Kaszgyár is adott hozzá néhány szerszámot és mindenminden harmonikus, a nép és képművészet jezeit viseli a falakon, mennyezeten.

A belső szoba, ahová az iddógáló vendégek büszkén tessékelnék be, ugyancsak díszes faelemekből készült, textilborítású falsíkok, a padlózat kétszintű kiképzése, a szépen tervezett ajtó, ablakok, a berakásos mennyezet, és négy személyes fülkék teszik hangulatosá a helyiséget.

S mindez vadonatújnak

hat. Megkértem a vezetőt, mikor nyitották meg a vendéglőt.

— Ezt kérem, éppen egy évvel ezelőtt. Azóta megszakítás nélkül üzemel. De tesdemel dicseretet, itt minden új, itt semmit se rongálnak meg, nem szemelnek, ez a szép környezet igen jó hatással van itt az emberekre. Hozzáam lép egy fiatalember, bocsánatot kér a zavarásért. Nagyon örül, hogy ennyire tetszik nekünk a Parasztvigadó, neki is nagyon tetszik, büszke rá. Megmondja a nevét is. Iván Miklósnak hívják és nem is idevaló lakos, hanem szakméri. De menjek csak el a Vadása tóhoz — mondja — ott is épít ilyen vendéglőt az AFÉSZ, ha szépet akarok látni, nézzem meg.

Minek örül ennyire ez az ember, mire büszke, s mért mondja el ötször is, hogy nézzem meg a most készülő vendéglőt is. A szépségre büszke, Arra, hogy ilyen gyönyörű kocsmába léphet be egy főccsre, eszébe se jut már a régi, bűdös kocsmák, magának érzi ezt a művészi kivitelezésében magasrendű kisvendéglőt. Erre büszkék lehetnek az AFÉSZ-vezetők is, mindenki, aki csak a kisujját is mozdította, hogy a Parasztvigadótábla idekerüljön az ajtó fölé.

Érdemes mindezt az Örségtől távol elmondani? Hazánknak ez a szép tájegység most lépi az elsőket idegenforgalmi tekintetben, s máris ilyen nagyszerű csalogatókkal rendelkeznek. Nem ártana, ha Dél-alföld AFÉSZ vezetői megnéznék, mit, hogyan lehet, sőt hogyan kell csinálni a vendégek megigézésére.

Ormos Gerő

Munkásszálló épül

A Középületépítő Vállalat dolgozó megkezdte a Taurus budapesti munkásszállójának építését a Stróbl Alajos utcában. A négyemeletes épületben 228 gumigyári dolgozó kap majd korszerű szállást.